

**Міністерство освіти і науки України
Міністерство охорони здоров'я України
Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
навчально-методичної конференції**

**«СИНЕРГІЯ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ І ПОТРЕБ
РИНКУ ПРАЦІ: НОВІ ПІДХОДИ У
ВИЩІЙ ОСВІТІ»**

3 березня 2026 року

УДК 378.147:331.5 (477)

С 38

Синергія освітніх інновацій і потреб ринку праці: нові підходи у вищій освіті : зб. тез доп. навч.-метод. конф., Вінниця, 3 берез. 2026 р. / Вінниц. нац. мед. ун-т ім. М. І. Пирогова. Вінниця, 2026. 828 с.

У збірнику матеріалів конференції представлено результати наукових досліджень та практичних напрацювань, присвячених актуальним питанням трансформації сучасної освіти (зокрема медичної) в умовах глобальної цифровізації. Висвітлено ключові аспекти інтеграції європейських стандартів у вітчизняний освітній простір; впровадження в освітній процес інноваційних технологій (ШІ, VR/AR, e-learning симуляційне навчання), інструментів гейміфікації. Розглянуто реалізацію інтердисциплінарних підходів та новітніх педагогічних стратегій, кращих освітніх практик у підготовку фахівців.

Особливу увагу приділено питанням формування професійних компетентностей, удосконаленню методів контролю знань; відповідності освітніх програм тенденціям розвитку вітчизняного та світового ринків праці; удосконаленню внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти, а також дотриманню принципів академічної доброчесності як фундаменту якості освіти.

Видання розраховане на науковців, викладачів закладів вищої освіти, аспірантів, здобувачів освіти, працівників медичної галузі, які цікавляться впровадженням інновацій у педагогічну практику.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії – **Петрушенко В. В.**, д-р. мед. наук, професор

Відповідальний секретар – **Мазур Г. М.**, в. о. начальника навчального відділу

Члени редакційної колегії:

Белов О. О., д-р. мед. наук, доцент., **Заїчко Н. В.**, д-р мед. наук, професор, **Назарчук О. А.**, д-р мед. наук, професор, **Орлова Н. М.**, д-р мед. наук, професор, **Пиша Л. В.**, д-р мед. наук, професор, **Поліщук С. С.**, д-р мед. наук, професор, **Пшук Н. Г.**, д-р мед. наук, професор, **Чорна В. В.**, д-р мед. наук, доцент, **Шінкарук-Диковицька М. М.**, д-р мед. наук, професор, **Браткова О. Ю.**, канд. мед. наук, доцент, **Гуцол В. В.**, канд. фарм. наук, доцент, **Михайлова І. В.**, канд. хім. наук, доцент, **Піліпонова В. В.**, канд. мед. наук, доцент, **Таран І. В.**, канд. мед. наук, доцент, **Якименко О. Г.**, канд. мед. наук, доцент

Наукові роботи друкуються в авторській редакції.

<i>міждисциплінарних засідань студентського наукового гуртка на кафедрі очних хвороб.....</i>	435
Кременська Л. В., Криклива С. Д., Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Роль екології у формуванні професійної компетентності майбутнього фармацевта.....</i>	438
Кременський О. О., Резнік Я. В., Родінкова В. В. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Аеробіологія як інтегративний освітній ресурс у підготовці фахівців медичного університету.....</i>	441
Кулик Л. Г. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Особливості викладання фтизіатрії в умовах освітніх інновацій</i>	445
Лациба В. П., Трухманова С. Л., Іванова Н. В., Ратушняк І. І. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Формування національної ідентичності в умовах українського фронтиру: синергетичний вимір</i>	448
Лисунець О. В., Кулешов О. В., Дідик Н. В., Шевчук О. К. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Вплив офлайн навчання на формування та розвиток м'яких та професійних навичок у студентів медичного факультету</i>	452
Лісова Б. О., Городецька О. О. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Удосконалення професійних компетентностей майбутніх медиків шляхом використання інтегративних підходів у навчанні.....</i>	455
Лопаткіна О. П., Галунко Г. М. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Виклики та перспективи впровадження онлайн-навчання в медичних закладах освіти</i>	457
Ма́зур О. П., Білошицька А. В., Полесья Т. Л., Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова. <i>Міждисциплінарна інтеграція у воєнно-польовій хірургії (історичний спадок М. І. Пирогова)</i>	461
Мазур О. Г., Пугач М. М., Коноплицька А. П., Чорнопищук Н. П. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Роль міждисциплінарних зв'язків у викладанні дисципліни «Педіатрія» при підготовці конкурентноспроможного фахівця спеціальності «Медична психологія»</i>	464
Майко О. В. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Flipped classes learning як модель студентоцентрованого навчання при викладанні внутрішньої медицини.....</i>	466
Михайлова І. В., Ющенко Т. І., Бобрук В. П. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. <i>Роль міждисциплінарних завдань у формуванні професійної відповідальності майбутнього фармацевта.....</i>	469

Така освітня стратегія не лише підвищує якість професійної підготовки, а й закладає фундамент для розвитку емпатії та високої професійної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Вознюк О. Розвиток педагогічної діяльності. Вища освіта України. 2017. № 2 (65). С. 23–31.
2. Божко Н. Інтегративний підхід до навчання в контексті реформування системи освіти в Україні. Молодь і ринок. 2018. № 7 (162). С. 84–89.
3. Integrative approach to teaching students in natural sciences / G. Burlak et al. Transactions of Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University. 2021. Vol. 2. P. 23–29. URL: <https://doi.org/10.30929/1995-05>
4. Лавніков О. А., Лесик А. С. Інтегративний підхід у системі вищої освіти: поняття і особливості. Bulletin of Alfred Nobel University. Series "Pedagogy and Psychology", 2020. Т. 1, № 19. С. 195–199. URL: <https://doi.org/10.32342/2522-4115-2020-1-19-23> (дата звернення: 25.01.2026).
5. Чорна Ю. В. Актуальні підходи до організації навчального процесу. Медичні перспективи. 2017. Т. 22, № 2. С. 20–23.

• **УДК: 37.018.432:378+61**

Лопаткіна О. П., доктор філософії
Галунко Г. М., канд. мед. наук, доцент
Кафедра анатомії людини
Вінницький національний медичний
університет ім. М. І. Пирогова

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ В МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Традиційна медична освіта часто базується на лекціях, де головна роль належить викладачу. Коли такий підхід стає частиною традицій навчального закладу, він перетворюється на звичку. Це створює опір змінам: університетам стає важче впроваджувати сучасні методи навчання та нові технології, оскільки

вони звикли працювати «по-старому». В останні роки медична освіта відійшла від класичних форм викладання на користь цифрових рішень – онлайн-платформ та дистанційного навчання.

Онлайн-навчання – це використання цифрових технологій для покращення освітнього процесу. Воно дозволяє студентам і викладачам спілкуватися через інтернет та працювати з онлайн-матеріалами. Завдяки такому формату студенти отримують швидкий доступ до величезного обсягу корисної інформації. Водночас заміна традиційних методів на онлайн-навчання супроводжується труднощами. Оскільки навантаження на студентів та викладачів постійно зростає, а часу бракує, кафедри змушені шукати нові рішення. Головною метою є створення умов для самостійного навчання, яке підлаштовується під індивідуальні потреби кожного студента.

Сучасний медичний простір вимагає від студентів готовності до роботи з першого дня навчання у медичному вузі, що неможливо без високого рівня цифрової грамотності. Це не просто вміння користуватися комп'ютером, а здатність критично оцінювати інформацію, вільно орієнтуватися в цифровому просторі – від пошуку надійних даних у мережі до використання найсучасніших онлайн-сервісів. Завдяки мобільним пристроям та соціальним мережам студенти отримали інструменти для створення власного, персоналізованого навчання. У таких умовах роль викладача змінюється: він стає не просто джерелом знань, а провідником, який допомагає ефективно та безпечно використовувати цифрові технології для професійного зростання.

Ефективність онлайн-навчання залежить як від студентів, так і від викладачів. Часто головною перешкодою стає «внутрішній опір», адже нові технології створюють додаткове навантаження на і без того перевантажених викладачів. Щоб змінити цю ситуацію, важливо спиратися на реальні докази користі електронного навчання. Це допоможе переконати викладачів і полегшить впровадження інновацій. Щоб не залишитися осторонь цифрових змін, викладацький склад має адаптуватися до нових форматів навчання та систематично оновлювати свої цифрові компетенції. Проте для об'єктивної

оцінки результатів важливо враховувати думку всіх сторін: студентів, викладачів та адміністрації університету.

Однією з ключових перешкод для повноцінного впровадження онлайн-навчання залишається суттєвий дефіцит технічних навичок серед викладацького складу. Брак досвіду роботи з комп'ютером, низька швидкість набору тексту та невпевненість у користуванні складним програмним забезпеченням разом із застарілою інфраструктурою створюють психологічний бар'єр, що стримує активну участь викладачів у процесах цифрової трансформації освіти. Коли викладач не відчуває впевненості у своїх технічних компетенціях, це породжує опір інноваціям і небажання змінювати перевірені часом методики. Ефективним рішенням цієї проблеми є не просто навчання, а стратегічне залучення персоналу до всіх етапів створення електронного контенту. Коли викладачі стають безпосередніми розробниками онлайн-програм, вони не лише опановують інструментарій, а й адаптують його під свої педагогічні потреби. Це перетворює цифровізацію із формального зовнішнього обов'язку на інструмент професійної самореалізації, що значно підвищує якість викладання в медичних закладах.

Щоб цифрові інструменти (наприклад, електронне портфоліо) справді працювали, викладачі мають спершу опанувати їх на практиці. Хорошим прикладом є проведення спеціальних семінарів. На таких заходах викладачі не просто слухають теорію, а під керівництвом фахівців із розробки навчальних матеріалів самостійно тестують нові інструменти. Саме таке практичне навчання є критично важливим для успіху всієї освітньої програми, адже воно дає викладачам впевненість у власних силах.

Окрім технічних навичок, критичним ресурсом є час. Викладачі медичних закладів, які й так поєднують лікувальну роботу, науку та викладання, часто сприймають онлайн-технології як додаткове навантаження. Існує помилкова думка, що робота з цифровими інструментами завжди забирає більше часу, ніж планувалося. Досвід останніх років показує, що для успішного впровадження інновацій університети мають надавати викладачам «захислений час» –

офіційно виділені години для ознайомлення з технологіями та роботи в цифровому середовищі. Без належної системної підтримки навіть найсучасніші технології не принесуть бажаного результату та залишаться формальним навантаженням на викладача.

Хоча технічні перешкоди часто пов'язують із країнами з низьким рівнем розвитку, проблема інфраструктури залишається актуальною і для нашої країни. Погане підключення до інтернету чи обмежений доступ до сучасного обладнання стають вирішальними чинниками гальмування освітнього процесу при проведенні прямих трансляцій лекцій та стабільної роботи освітніх платформ. Для України ці виклики набули особливого значення: постійна загроза перебоїв з електропостачанням, нестабільність мережі та часті повітряні тривоги, що переривають навчальний процес, змушують медичні заклади шукати більш гнучкі цифрові рішення. У таких умовах технічні обмеження перестають бути просто незручністю – вони диктують необхідність створення асинхронного контенту, який був би доступний студентам і викладачам незалежно від зовнішніх обставин та географічного розташування.

Впровадження онлайн-технологій у медичну освіту виходить далеко за межі простої заміни лекційних залів цифровими платформами. Цей перехід накладає на викладачів підвищену відповідальність, вимагаючи не лише опанування технічного інструментарію, а й докорінної зміни самого стилю викладання для підтримки змістовного діалогу зі студентами.

Виявлені у цьому огляді перешкоди – від дефіциту часу та технічних навичок до інфраструктурних викликів в умовах України підкреслюють, що успішна технологічна модернізація неможлива без комплексної підтримки персоналу адміністрації університету. Викладачі медичних закладів потребують не лише доступу до технологій, а й розуміння того, як адаптувати свої педагогічні методи до вимог онлайн-середовища. Отже, системне залучення викладачів до розробки цифрового контенту, надання їм "захищеного" адміністративного часу та впровадження гнучких асинхронних форматів є

критичними умовами для того, щоб онлайн-навчання в медичних закладах залишалось якісним, доступним та ефективним за будь-яких обставин.

Список використаної літератури:

1. o'Doherty, D., Dromeu, M., Loughheed, J., Hannigan, A., Last, J., & McGrath, D. (2018). Barriers and solutions to online learning in medical education—an integrative review. *BMC medical education*, 18(1), 130.
2. Keengwe, J., & Kidd, T. T. (2010). Towards best practices in online learning and teaching in higher education. *MERLOT Journal of Online Learning and Teaching*, 6(2), 533-541.
3. Attardi, S. M., & Rogers, K. A. (2015). Design and implementation of an online systemic human anatomy course with laboratory. *Anatomical sciences education*, 8(1), 53-62.
4. Topping, D. B. (2014). Gross anatomy videos: Student satisfaction, usage, and effect on student performance in a condensed curriculum. *Anatomical sciences education*, 7(4), 273-279.

УДК 617-089/355[(091)

Мазур О. П., головний бібліотекар сектору
рідкісної книги та рукописів
Білошицька А. В., канд. мед. наук, доцент
Наукова бібліотека імені Гордія Палія
Полеся Т. Л., канд. біол. наук, доцент
Кафедра медичної біології
Вінницький національний медичний
університет імені М. І. Пирогова

МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ У ВОЄННО-ПОЛЬОВІЙ ХІРУРГІЇ (ІСТОРИЧНИЙ СПАДОК М. І. ПИРОГОВА)

Сьогодні міждисциплінарна інтеграція в медицині передбачає взаємодію між двома або більше різними дисциплінами і базується на взаємодії теоретичних та клінічних дисциплін, передбачає обмін ідеями та поєднує